

Dos germans i la destrat

Un relat de: [liudmila](#)

Fa molt temps, hi vivien dos germans. Un era molt ric i àvid i l'altre era pobre, guanyava per pa amb la seva vella destrat. Un dia, caminant a prop del riu, va llençar-hi sense voler la seva destrat.

- Quina desgràcia! Què faré sense la meva "nodrissa"?

El pitjor de tot era que el seu germà avar no li ajudaria. Al mateix temps, el riu es va posar inquiet; i d'en apareix un avi amb els cabells grisos:

-Què puc ajudar-te?

Li va explicar de la seva desgràcia.

-Espera't! –l'avi va desaparèixer dins de l'aigua i tornà aviat.– Tingui! –i li donà una destrat d'or.

-Gràcies, mai havia tingut les coses de riquesa, no és la meva destrat...

L'avi va saltar a l'agua pel segon cop i va tornar amb una destrat de plata:

-És la teva?

Però el pobre va negar:

-No, la meva era senzilla, de ferro.

Per la tercera vegada l'avi va baixar al fons del riu i li portà la destrat de ferro:

-Tingui, però per records de la nostra trobada, agafa també i les altres dues...

El pobre germà li va donar les gràcies, content, ja que podia fer la seva feina.

Passant un temps el germà ric es va assabentar sobre els regals d'or i plata del seu germà. Així ell va córrer a la bora del riu i va soltar la seva destrat com si fos accidentalment. Ell plorà, donà voltes per terra:

-Com ara viure sense tu, la meva destrat?

El riu es feia més inquiet, l'avi amb els cabells grisos d'en va sortir:

-Què puc ajudar-te?

Escoltant la seva desgràcia, sense dir res, tornà a l'aigua i al sortir-ne, li estirà... la seva destrat de ferro. El ric començà a moure amb les mans:

-Que va, aquesta no és la meva! Jo no patiria sobre aquest trast!

L'avi va arrufar les celles i saltà a l'aigua per la segona vegada. Aquest cop ell va aparèixer amb la destrat de plata. Però el ric avar no parava:

-No és la meva! La meva era d'or... Aconsegueix-la, vell!

I sense dir cap paraula, l'avi per la tercera vegada va tornar amb la destrat d'or.

-Ara, sí, és la meva! Dóna'm-la ràpid! –va saltar per agafar-la a l'aigua i... va desaparèixer-hi per sempre.